

Art

BAUHAUS, CENT ANYS

JOSEP MARIA ROSSELLÓ

Pas de zebra

Història. En els seus inicis va estar influenciada per l'expressionisme, i en els darrers, cap a l'arquitectura

4de8 dels Xiquets de Reus ahir a Valls. FOTO: XIQUETS DE REUS

Primer 4de8 amb el pilar de la temporada. FOTO: MARTÍ CASTILLEJO

En el breu període que va de 1919 a 1933, la Bauhaus es va convertir en l'Escola d'Art i Disseny de referència. La seva influència va traspasar fronteres i es va estendre per Europa i Amèrica. Fundada a Weimar per Walter Gropius, al cap d'un any d'haver finalitzat la Primera Guerra Mundial, en una Alemanya derrotada i empobrida, va tindre com a professors el bo i millor de l'art contemporani de l'època: Wassily Kandinsky, Paul Klee, Oscar Schlemmer, Lyonel Feininger, Johannes Itten, Josef Albers, Láslo Moholy-Nagy, i Ludwig Mies van der Rohe. L'Escola va evolucionar al ritme de la història de la Primera República Alemanya, i al mateix temps de la elaboració d'una constitució democràtica. Mies van der Rohe, darrer director de la Bauhaus, que després de d'haver passat per Dessau, havia estat traslladada a Berlín, es va veure obligat a dissoldre-la, l'any 1933, per la violenta repressió de la Gestapo, a les ordres dels girfalcs Nazis.

En els seus inicis va estar influenciada per l'expressionisme, i en els darrers anys, orientada cap a l'arquitectura i el constructivisme. La seva repercussió pel que fa al segle XX, és indiscutible. Gropius, no tant sols dirigia l'Escola, si no que feia gestions amb empresaris i gent benestant per obtenir finançament, fins i tot recollia la roba en desús d'aquestes famílies per vestir dignament als alumnes amb pocs recursos.

La celebració de l'aniversari de l'Escola que va revolucionar el pensament artístic i va establir la relació entre tecnologia, disseny i comercialització, començarà amb un festival a la Akademie der Künste, a Berlín, al que es sumaran nombroses exposicions i debats sobre el seu llegat. S'inaugurarà el nou Museu Bauhaus Dessau, dissenyat per l'estudi barceloní, 'addenda architects'. A Tarragona, tenim un edifici amb notable influència Bauhaus, el del Govern Civil, construït per l'arquitecte Alejan-

'Bauhaus, Teatre total'. FOTO: JOAN ALBERICH

dro de la Sota, entre el 1959 i el 1963, és considerat una fita en la arquitectura moderna. Va ser restaurat al 1985-87, per ell mateix amb la col·laboració del també arquitecte Josep Llinàs. De la Sota comenta sobre aquest treball: «Construí en Tarragona el edifici del Gobierno Civil. Eran tiempos en que los arquitectos jugábamos a la pobreza: los tablonos, la uralita, los enfoscados pintarrajeados vencían a

A Tarragona tenim un edifici amb notable influència Bauhaus, el del Govern Civil

otros materiales que, precisamente por nobles, eran inaceptables... Ah! Pero el Gobierno Civil era otra cosa, era un edificio oficial, representativo, no podía hacerse en la arquitectura de la chabola. Así estaban las cosas cuando tuve la gran oportunidad de comentar con el gran arquitecto y maestro don José Luis Sert, recién conocido por mí en Barcelona, mis aspavientos hacia un material noble como el mármol, tan lejos de ser admitido

entonces por tantos arquitectos modernos 'progres' (entonces) que desechaban el mármol y también naturalmente los gobiernos civiles del poder central. Tuve esta oportunidad y la aproveché».

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Demarcació de Tarragona, s'afegeix al Centenari Bauhaus, amb un article de Laura Gil, arquitecte corresponsal de COAC, a Berlín: *Cent anys de Bauhaus, 1919-2019*. <<https://www.arquitectes.cat/ca/mon/100-anys-de-bauhaus-1919-2019-des-de-berlin>>, publicat a la seva WEB, i no descarta programar algun acte per commemorar l'esdeveniment. I l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació de Tarragona, prepara una acció en l'Àrea de pintura, a partir de la tardor, i en l'Àrea de Disseny, Tipografia 2, treballen en la maquetació d'un reportatge sobre el Centenari.

Malgrat la repressió que cercava esborrar la Bauhaus de la història, criminalitzant-la per no estar en la línia de la ideologia Nazi. Tant mestres com alumnes van trobar les portes obertes de bat a bat en el exili, i van deixar una empremta inoblidable al seu pas.